

[Dahlggaard.]

nerne. I dag ser vi jo også i dagspressen tilkendegivelser fra forskellige kommuner rundt omkring i landet, som nærmest går ud på, at de er tilbøjelige til at negligere dette cirkulære.

Jeg har set i dagspressen, at boligministeren har drøftet spørgsmålet på forhånd med formanden for Kommunernes Landsforening. Jeg går ud fra, at boligministeren også har drøftet spørgsmålet med Amsrådsforeningen, og jeg beder om, at ministeren i dag redegør for sine drøftelser med de to kommunale organisationer og for de grunde, der har ført ham til, at det er primærkommunerne, der skulle have opgaven.

Når man tilrettelægger direkte indgreb, opstår der jo altid en masse pinagtige detalproblemer — detalproblemer set fra en noget overordnet synsvinkel, men alvorlige problemer for dem, det drejer sig om. Det er bl. a. derfor, man skal prøve at undgå at skulle gribe til de direkte reguleringsmetoder. Cirkulæret om byggereguleringen favoriserer ganske klart typehusbyggeri og montagebyggeri på bekostning af det håndværksmæssige byggeri, som kommunerne efter cirkulæret skal skubbe bagest i køen af ansøgere. Så længe cirkulæret eksisterer, vil de, der påtænker at bygge eget hus, gå uden om de håndværksmæssige firmaer, for det er mindre sandsynligt at få byggetilladelse, hvis man bygger på traditionel måde. Det er i virkeligheden et overordentlig groft indgreb i erhvervsfriheden, der her er tale om. Det kan slå mindre håndværksmestre, der har indarbejdet sig gennem en årrække og specialiseret sig i parcelhusbyggeri, ud. Jeg håber ikke, at cirkulæret vil få en langvarig eksistens, men så længe det eksisterer, vil jeg opfordre boligministeren til at se på, om cirkulæret ikke kunne ændres, så den urimelighed, jeg her har peget på, kunne fjernes.

Hvis der var tale om restriktioner, der skulle bestå gennem en lang årrække, ja, så var det vel nødvendigt at give visse slags byggeri fortrin fremfor andre. Hvis det derimod er hensigten, at cirkulæret kun skal eksistere i kort tid — og det vil jeg indstændigt håbe er ministerens hensigt — ja, så må det være et dominerende hensyn, at man volder de enkelte virksomheder inden for byggeriet mindst mulig skade i mellemtiden.

Henning Philipson: Det var for mig særdeles interessant at høre den tidligere arbejdsminister, som har hovedansvaret for det projekt, som hedder Avedøre-Holme, nu give alle os andre en belæring i økonomisk politik i dette land og en belæring om, hvordan man disponerer på lang sigt såvel som på kort sigt. Det var særdeles interessant, så meget mere som det også var karakteristisk. Det er min opfattelse, at mennesker, der bestiller noget, normalt har nemmere ved at lave en bommert end dem, der ikke laver noget, og det burde måske tilgodeses den tidligere arbejdsminister, men jeg synes nok, bommerten her har været så stor, at den er vanskeligt tilgivelig.

Men all right, adskillige har givet udtryk for, at boligministeren med de gennemførte reguleringer af 30. oktober har begået en bommert. Jeg har altså den diametralt modsatte opfattelse. Jeg mener, at boligministeren har gjort det rigtige, han har også gjort det på det rigtige tidspunkt. Det havde måske nok været rimeligt, om det var sket noget før, det er i hvert fald ikke for tidligt. I denne forbindelse må jeg måske have lov til at erindre boligministeren om hans glade oppositionsdage for et par år siden, hvor han netop gav udtryk for ideer om planlægning og styring, men det kan vi måske komme tilbage til, når vi på et eller andet tidspunkt mødes på Marienborg.

Det forholder sig jo sådan, som også boligministeren gør opmærksom på i sin redegørelse, at netop boligministeren ifølge loven skal sørge for, at byggevirksomheden bliver tilpasset byggekapaaciteten. Heri ser jeg et centralt og et generelt forsvar for den beslutning, som boligministeren har taget med at udsende dette cirkulære. I stedet for at bebrejde den nuværende boligminister dette skulle man hellere rette bebrejdelserne mod tidligere boligministre for, at de ikke har udvist tilsvarende evner til at handle, men bare lod stå til med det resultat, at en ustabil byggerytme har været det karakteristiske, hvad boligbyggeriet angår i dette land i de sidste 20-25 år.

For første gang i, jeg ved ikke hvor mange år, griber en boligminister meget mildt — og jeg vil gerne understrege meget mildt — ind også over for det private byggeri i en erkendelse af, at byggeriets problemer er